

الهیات عاشقانه از منظر مولانا

حبیب صفرزاده

عضو هیئت علمی و استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فرهنگیان خراسان شمالی

چکیده

از زیباترین لحظات عبد و معبود زمان راز و نیاز آن‌هم با رویکرد عارفانه و عاشقانه است. این موضوع در ادبیات فارسی خصوصاً در فصل آثار عرفانی با جلوه‌های دلکش ارائه گردیده است. به‌ویژه وقتی سخن از مولانا به میان می‌آید با آن شوری که در کلامش نهفته است، بستری مناسبی برای علاقه‌مندان است تا با مرور این سروده‌ها عبادت محض را بهتر بشناسند. این پژوهش از نوع کتابخانه‌ای و با روش توصیفی-تحلیلی تهیه گردیده است. مبنای کار در این تحقیق مثنوی و کلیات شمس است که مهم‌ترین تجلیات عاشقانه شاعر در آن طرح گردیده است. با نگاهی به آثار شاعر متوجه عمق عشق و ارادت مولانا به معبود ازلی و ابدی می‌گردیم. آنچه در این سروده‌ها از اهمیت برخوردار است، ویژگی‌های این عبادت عاشقانه است که با نقد اشعارش می‌توان آن‌ها را استخراج نمود. در این پژوهش نویسندگان بر آن هستند این جلوه‌ها و جنبه‌های عاشقانه را در اشعار مولانا و با استمداد از قرآن به رشته‌ی تحریر بکشند.

واژه‌های کلیدی: عبادت، عشق، مثنوی، غزلیات شمس.

مطالعات ادبیات، عرفان و فلسفه

دوره ۴، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۷، صفحات ۱۹-۳۴